

چگونه

دنبيچي

بخواتيم

كېيت انسل پېرسون

مەستار مجموعه: سايمون كريچلى

تىسمە لىلا كوچك منش

کیت آنسل پیرسون استاد فلسفه و مدیر تحقیقات تکمیلی در دانشگاه واریک است. مقدمه‌ای بر نیچه به مثابه‌ی متکری سیاسی: هیچ انگار تمام عیار و نیچه علیه روسو از جمله تأییفات او هستند. پیرسون ویراستار مجموعه مقالات درباره‌ی نیچه *Blackwell Companion to Nietzsche Reader* («Nietzsche Reader») است و به سمت ویراستار نیز برگزیده شده است.

Ansell-Pearson, Keith	آنسل پیرسون، کیت	سرشناسه:
	چگونه نیچه بخوانیم / کیت آنسل پیرسون؛ ترجمه‌ی لیلا کوچکمنش	عنوان و نام پدیدآور:
	مشخصات نشر: تهران، نشر نی، ۱۳۹۶	مشخصات ظاهری:
	مشخصات شاپک: ۱۶۷ ص.	شاپک:
	شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۱۸۵-۵۱۷-۰	یادداشت:
	چاپ قبلی: رخداد نو، ۱۳۸۸	یادداشت:
How to Read Nietzsche	عنوان اصلی:	عنوان اصلی:
Nietzsche, Friedrich Wilhelm	نیچه، فریدریش ویلهلم، ۱۸۴۴-۱۹۰۰ م.	موضوع:
	کوچکمنش، لیلا، ۱۳۴۸	شناسه افزوده:
	، مترجم: B۲۳۱۷	ردہ بندی کنگره:
	۱۳۹۶ ج ۸۸ الف/۸	ردہ بندی دیوبی:
	۱۹۳	شماره کتابشناسی ملی:
	۴۶۲۸۳۰۳	

قیمت: ۱۴۰۰۰ تومان

چگونه نیچه بخوانیم

کیت انسل پیرسون

مترجم لیلا کوچک منس
ویراستار علیرضا خالقی
چاپ اول تهران، ۱۳۹۶
تعداد ۱۰۰۰ نسخه
چاپ و صحافی نقش

تمامی حقوق این اثر محفوظ است. تکثیر یا تولید مجدد آن کلاً و جزئاً،
به هر صورت (چاپ، فتوکپی، صوت، تصویر و انتشار الکترونیکی)
بدون اجازه مکتوب ناشر ممنوع است.

شابک ۹۷۸ ۹۶۴ ۱۸۵ ۵۱۷

www.nashreney.com

فهرست مطالب

۹	مقدمه‌ی مترجم
۱۳	قدرتانی
۱۵	پیشگفتار ویراستار مجموعه: چگونه سوی را چگونه باید خواند؟
۱۷	مقدمه
۲۵	۱. دهشت هستی
۳۷	۲. انسانی، بسیار انسانی — فلسفه‌ی تاریخی در برابر فلاسفه متافیزیکی
۵۱	۳. سورونیچه
۶۳	۴. درباره‌ی حقیقت و شناخت
۷۵	۵. حافظه و فراموشی
۸۵	۶. زندگی زن است یا، والاترین زیبایی‌ها
۹۹	۷. سنگین‌ترین بار
۱۱۱	۸. فرالانسان
۱۲۵	۹. هیجانگاری و خواست نیستی
۱۳۷	۱۰. بنگرید انسان را

۸ چگونه نیچه بخوانیم

۱۴۹	ضمیمه
۱۵۳	گاهشمار زندگی نیچه
۱۵۷	چند پیشنهاد برای مطالعه‌ی بیشتر
۱۶۱	نماهه

مقدمه‌ی مترجم

ما هماره از یاد می‌بریم، نه فرشکاریم. در اعماق دریای زندگی، در زمینی بی‌مرجان و آلوده، به کار کاویدن شاهاییم غافل از آن‌که هر آنچه به کناری ریخته‌ایم هر لحظه با موجی دوراند. به درون گردال کوچک آرزو هامان می‌ریزد و آن را پر می‌کند. و ما هر بار از یاد می‌بریم که عمری است فقط یک نقطه را کنده‌ایم، با دست‌هایی کُندکار و نفسی که مرد می‌بُرد، با چشم‌هایی که از شن برآکنی کنند و کامان تار می‌شود. در این سازی‌جه یک نجات است؛ نه نجاتی که می‌رهاند و «خلاص می‌کند»؛ نیچه نه کشش است نه ساحل؛ نه تسلا است نه مرگ؛ نیچه دریاست، دریایی که این بار اس و کف و موج و مرجان و آسمانش به هم دربیچیده‌اند؛ دریایی که پل است و بین اسman و زمین دریایی که نیچه در برابر خستگی هامان می‌گشاید نه آرام‌بخشن است و نه نویددهنده‌ی هیچ گنجی؛ دریای تازه‌ی نیچه هولناک است و حتا در عمق‌ترین آب‌ها طوفان‌خیز. بی طوفان نه امید ساحلی است — اگر ساحلی هست — و نه آرزوی به آسمان برشدنی — اگر آسمانی باشد. جهان نیچه یک دریاست پر از آسمان و مملو از قصرهای شنی که لذت ویران‌کردن‌شان را تنها کودکی‌های

ماست که در خواهد یافت. نیچه اندیشه‌ای بود بزرگ‌تر از تنی که در آن خانه داشت، اگرچه وی پیرو و سرسپرده نمی‌خواهد اما اگر بتوان شیفتگی را از سرسپردگی و کوردلی خالی کرد شاید شیفته همان چیزی باشد که می‌خواهد. فلسفه‌ی نیچه، فلسفه‌ی زندگی است. فلسفه‌ی او به خلاف اغلب فلسفه‌ها، امکارهایی عملی برای زیستن ارائه می‌دهد؛ آن‌ها گره از کار فرد انسان هستند. حرف‌های او را نمی‌توان تنها در ذهن نگاه داشت. اگر تیغ او بر جان خواهد نشسته باشد او را آرام نخواهد گذاشت. نیچه زخم می‌زند و مرهم نمی‌نه.. نیچه خه‌اندنه را به جست‌وجو و امی دارد. پاسخ‌های او پرسش‌های بیش‌ترند. بالاتر می‌او آدام نشستن ناممکن است.

دنیای امروز. چنان پر از محرک‌های است و چنان هر دم همه‌ی حس‌های ما تا بی‌نهایت تحریک می‌شود که حالا دیگر کرخت شده‌ایم. ما دیگر هیچ چیز احساس نمی‌کنیم. صدای‌ها، اوش خراش می‌خواهیم و نورافکن تا مطمئن شویم که می‌شنویم و می‌بینیم. برای انسان معاصر همه چیز یک چیز است، همه چیز چنان یکنواخت و یک‌دست است. تفاوت‌نهادن را ناممکن می‌کند. حالا دیگر بشمن پاره‌ای از همین دنیای هرگز شاه است و برای آنانی که در جست‌وجوی کرختی نجات نیستند هیچ‌چیز ندارند. در نگاه آنان لباس دلکشی خستگی ناپذیر زیباتر است از نقاب و شنل سیاه نه تدهنده‌ای که خود حتا از خود خسته و بیزار است. حالا برای بودن، حسن‌سرد، شاید و دیدن باید ژوکر بود. ژوکری که بر می‌گزیند؛ از انتخاب نمی‌هراسد و در برابر همه چیز به خود آری می‌گوید. ژوکری که ارزش خنده‌یدن در رنج را می‌داند و چون نیچه می‌پرسد چرا این قدر جدی؟ چرا این چنین عبوس؟

دنیای نیچه، دنیای یکمای است که هرگز از نویی باز نمی‌ایستد.

و اما این کتاب:

این کتاب همان چیزی است که می‌گوید، نه کم و نه بیش. انتظاری بیش از

توضیح تعدادی از گزین‌گویه‌های نیچه از آن داشتن بیهوده است و البته برای فهم این قطعات توضیحات آن بسیار روشنگر و کافی‌اند. بهتر است همه‌ی گزین‌گویه‌هایی که در متن به آن‌ها پرداخته می‌شود یا حتا تنها نامی از آن برده می‌شود به دقت از سوی خواننده در کتاب‌های نیچه دوباره خوانی شوند. خواندن این کتاب آغاز خوبی برای آشنایی با نیچه است زیرا هم قطه‌آبی به دهان خواهد برد و با تردستی بسیار او را بیش از پیش تشنه می‌کند تا شاید این بار خود او به جست‌وجوی دریای نیچه برأید؛ و هم گام خوبی است برای بهتر شناختن او، زیرا اغلب گزین‌گویه‌های مشهور او را به خوبی توضیح می‌دهد؛ طبعاً که شاید بدلیل همین شهرت از جانب بسیاری دانشجویان فلسفه مورد کهتر جرس راز گرفته‌اند.

به عقیده‌ی من اسکالا، اصل کتاب نادیده گرفتن تفسیر حیات بخش دلوز از نیچه است. بسیاری از اندادهای ویسنده به نیچه با رجوع به خوانش دلوز از وی از میان خواهند رفت. این نتیجه اما خواننده را هرچه بیش‌تر به خواندن آثار نیچه ترغیب نماید. از مفسران اشرشده در کتاب، آلن بدیو از تأثیرگذارترین آن‌ها در دوران معاصر است.

لیلا کوچک‌منش